

XXV

Rubén Darío Arroyo Osorio
(Del llibre "Poemas de exilio en mi propio país")

'Amb els malsons passa igual que amb el somni de la vida,
quan els horrors són inaguantables, l'angoixa ens
obliga a despertar...'

-Arthur Schopenhauer-

Cada matí un es pregunta:
fins quan resistirem
tants horrors, tanta desolació, tanta incertesa, tant silenci còmplice?
Al no trobar cap resposta,
imaginem la nostra pròpia condemna,
la nostra pròpia expiració, la nostra fuga d'aquest temps.
Però de sobte, algú apareix,
et parla del Sol radiant que emergeix en aquest instant
i sense més escapatòria
un amaga el beuratge mortal i quasi fermentat.

XXV

Rubén Darío Arroyo Osorio
(Del libro "Poemas de exilio en mi propio país")

'Con las pesadillas pasa igual que con el sueño de la vida,
cuando los horrores son inaguantables, la angustia nos
obliga a despertar...'

-Arthur Schopenhauer-

Cada mañana uno se pregunta:
¿hasta cuándo vamos a resistir
tantos horrores, tanta desolación, tanta incertidumbre, tanto silencio cómplice?
Al no encontrar respuesta alguna,
imaginamos nuestra propia condena,
nuestra propia expiración, nuestra fuga de este tiempo.
Pero de pronto, alguien aparece,
te habla del Sol radiante que emerge en ese instante
y sin más escapatoria
uno esconde el bebedizo mortal ya casi fermentado.